

Kas
atsitiko?

PERSPĒJIMAS!

Aš jums pasakysiu, kas nutiko.

PIRMADIENIS

ŠTAI KAS NUTIKO!

Ir pirmadienį buvo visko (tiek ir dar daugiau):

PATYS bjauriausi
pusryčiai!

100% žali.
200% šlykštūs!

Pavėžėjimo į mokyklą/
klozeto katastrofa.

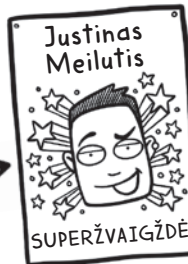
Myliu tave,
bičiuli!

Pažėminimas!

Supainiotas
tapatybės **FIASKO**.

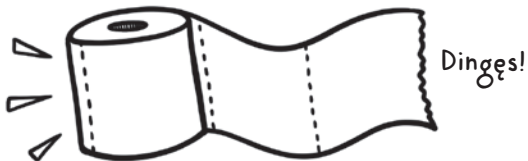
Iš pažiūros dvyniai.
NE!!

RĖKSMINGIAUSIAS
mokytojas pasaulyje!

Tualetinio popieriaus **PROBLEMĖLĖ.**

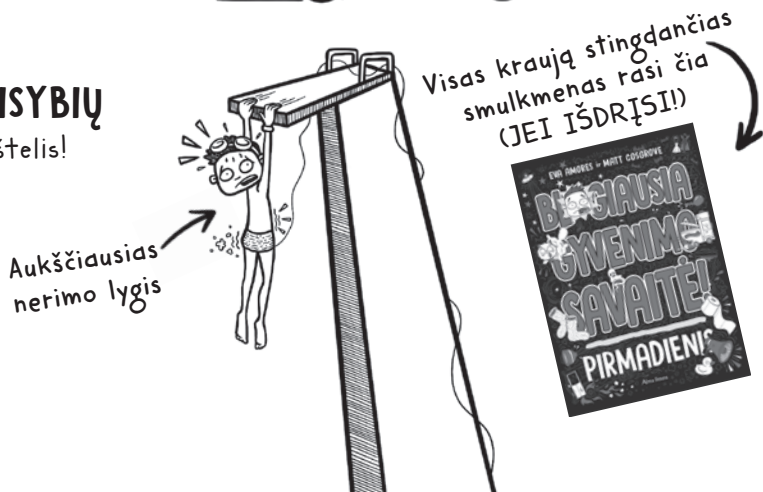
Pribloškiantis
kojinių paaukojimas.

SIAUBINGAS
pasivažinėjimas autobusu.

BAISYBIŲ
bokštelis!

BE TO

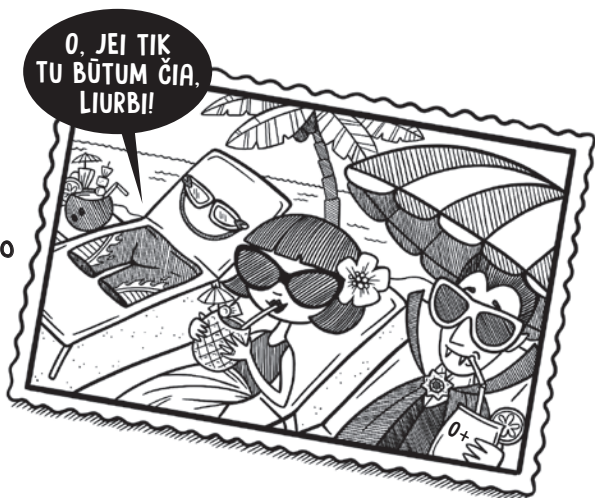
Aš persikrausčiau
į šturpą keliantį
naują/seną namą,
kuriame, labai tikėtina,
VAIDENASI.

Pradėjau lankyti naują
mokyklą ir joje pats
nedoriausias **NIEKŠELIS**
visatoje pavertė mane
savo gyvu taikiniu.

Mano glaudės netyčia
iškeliauo **medaus mėnesio**
į atogrąžų salą su mama
ir patėviu, dar žinomu
kaip **DRAKULA...**

...ir man teko mautis
pakaitines, paskutinę minutę
nunertas glaudės, kurios
buvo **STEBUKLINGOS**
(t. y. jos tiesiog
IŠGARAVO).

Įvyko didžiulis

RUDO KODO

incidentas, apie kurį

daugiau **NIEKADA**

NIEKADA nebegalima

kalbėti, minėti, užsiminti,

priminti ar prisiminti.

Mano tėtis susitikinėja su
mano **didžiausio** priešo

mama, kuri taip pat yra

ir mano naujosios mokyklos

direktorė. Mokyklos, kurią

aš galimai (krenkšt...

tikrų tikriausiai) netyčia

UŽTVINDŽIAU

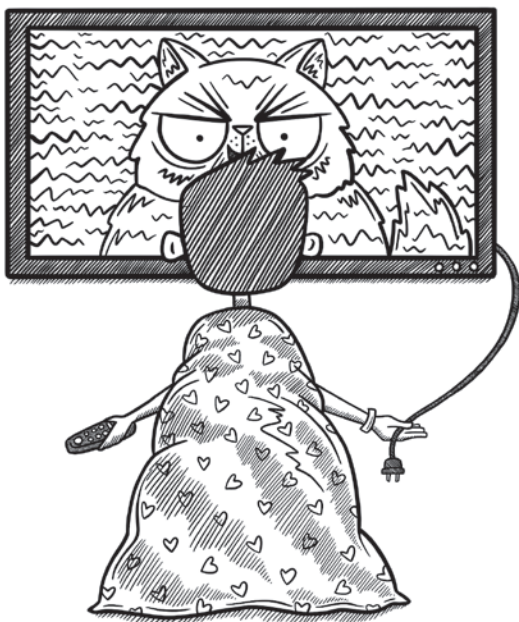
ir kone **SUGRIOVIAU!**

Ir lyg viso to būtų
negana, mano vargšas
mylimas pradingęs
katinas, **KAPITONAS
PŪKUOTINSKAS,**
kurį greičiausiai pagrobė
ATEIVIAI...

...netikėtai ir
nepaaiškinamai vidury
nakties pasirodė
mūsų **IŠJUNGTAME**
televizoriuje, o tada
AŠ NUALPAU!

BET DABAR ...

IR VISKAS PRASIDEDA ČIA!

7:23

– KELKIS!

Lėtai sumirksiu. Mano galva tvinkčioja.

Aš **SUTRIKĘS** (labiau nei visada). Prisimerkiu,
kol akys apsipras su ryto šviesa.

– **KELKIS, JUSTI KOPŪSTI!**

Guliu ant nugaros kiek ilgas. Kai bandau pajudėti,
po manimi **sugirgžda** kietos medinės svetainės grindys.
Dar sykį sumirksiu ir po truputį imu įžiūrėti į mane
žvelgiančius pažįstamus veidus.

Tai senelė.

VAI
VAI
VAI

Tai tėtis.

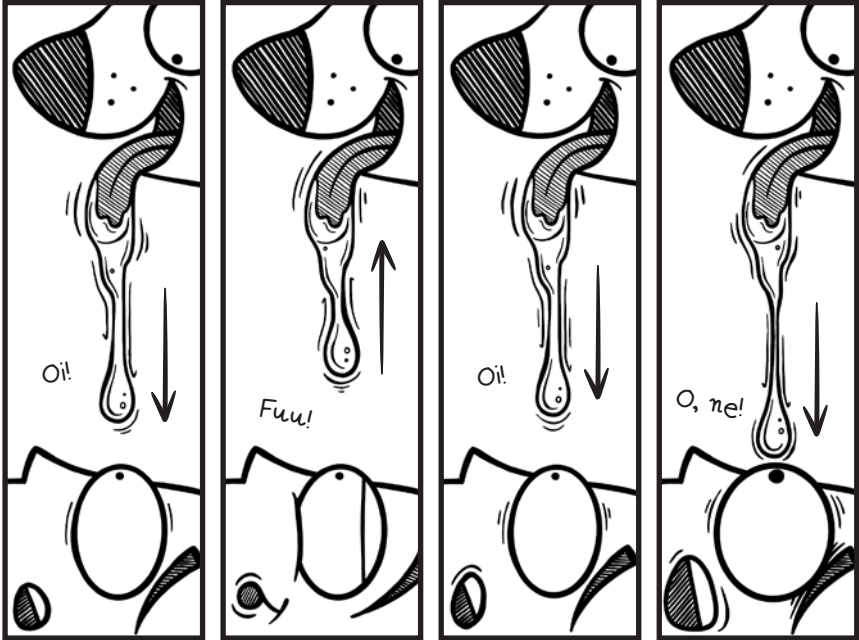
KREPŠT
KREPŠT
KREPŠT

KELKIS,
JUMAI!

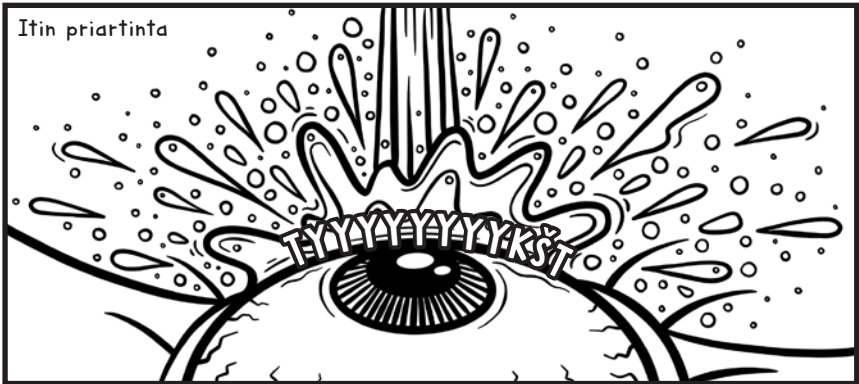
Tai Čiupkė.

ŠNOP ŠNOP
ŠNOP

Tai šuns SEILĖS,
tjstančios tiesiai
mano **AKIES** link!

AAAAAAAAAAAA!

7:25

KLYKTELIU ir atsisėdu, iš akies valydamasis **tasias** šuns seiles. Tai bent dienos pradžia! Atsargiai žvilgteliu į televizorių, kur paskutinį kartą mačiau **KAPITONĄ PŪKUOTINSKĄ**, įspūdingai besijuokiantį **PIKTADARIŠKU JUOKU**.

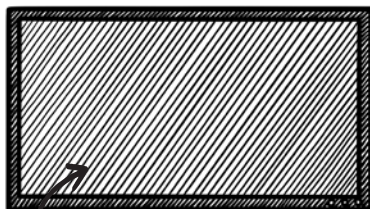
Televizoriaus ekranas tuščias.

TADA:

Neįtikėtinai baisus ir techniškai **NEĮMANOMAS** televizoriaus ekranas

DABAR:

Nekaltai atrodantis ir verčiantis mane abejoti savo protu televizoriaus ekranas

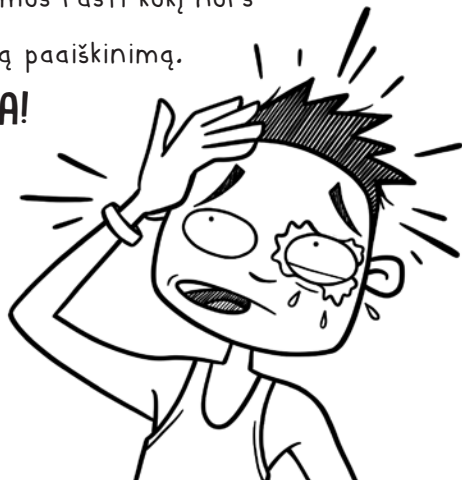
NEĮMANOMAS, nes:

- Televizorius buvo išjungtas
- Katės, nors dažnai piktos, piktadariškai paprastai nesijuokia
- Kapitonas Pūkuotinskas yra dingęs nuo pirmadienio, maždaug 6:23, kai akivaizdžiai buvo pagrobtas ateivių

Mano mintys skrieja,

bandydamos rasti kokį nors įtikinamą paaiškinimą.

SKAUDA!

Tėtis atsistoja tiesiai priešais televizorių, sustabdydamas mano minčių traukinį. Kai jis krenkšteli prieš imdamas kalbėti, jo veidas atrodo labai **RIMTAS**, taigi žinau, kad kalba bus **RIMTA**.

**ĮPRASTAS
TĒTIS**

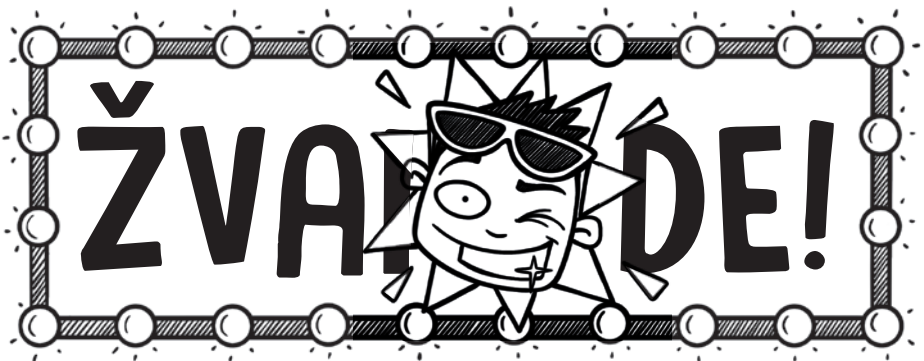
**RIMTAS
TĒTIS**

– Nusėlinai žemyn vidury nakties pažiūrėti televizoriaus ir užmigai, ką, Jusi Musi? (Tėtis vadina mane **DAUGYBE** vardų. Bet nė vienas iš jų nėra mano tikrasis Justinas Meilutis.)

– Em, buvo visai **NE** taip, tėti.

– Manai, kad dabar taisyklės tau nebegalioja, kai tapai...

(čia įterpkite dramatišką ir nepatogiai ilgą pauzę)

– Pala! **KA?**! – sumikčioju aš.